

บันทึก

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๓

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้มีหนังสือ ปกปิด ที่ ศธ ๑๑๘๑/๐๑๗ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายชลอ แยกโคกสูง ออกจากราชการ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ.๒๕๒๓ ประกอบกับมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ต่อมานายชลอฯ ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.ค. ตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ โดย ก.ค.ได้มีมติให้ลดโทษนายชลอฯ จากปลดออกจากราชการเป็นตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลาสองเดือน และให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติสั่งให้นายชลอฯ กลับเข้ารับราชการ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายปัญญา เกสรทอง) ในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน นายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดำเนินการตามมติของ ก.ค. ดังกล่าว

ต่อมา เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจะดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีดังกล่าว ซึ่งจะต้องนำมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ มาใช้บังคับโดยอนุโลม กล่าวคือ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจะต้องมีคำสั่งให้นายชลอฯ กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันกับที่นายชลอฯ มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ได้แก่ อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนบ้านดอนผวา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโคกสูง ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงได้แจ้งไปยังสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาให้จัดหาตำแหน่งที่ว่างเพื่อบรรจุนายชลอฯ ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาได้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตำแหน่งบรรจุกลับเข้ารับราชการของนายชลอฯ แต่คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาได้ทักท้วงและไม่ให้ความเห็นชอบ รวมทั้งได้ชะลอเรื่องไว้ก่อน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาจึงได้แจ้งกลับมายังสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเพื่อทราบมติของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่า มาตรา ๑๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม ประกอบกับมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพล

เรือนฯ และข้อ ๑๘ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ.๒๕๕๐) กำหนดว่า เมื่อนายกรัฐมนตรีสั่งการตามมาตรา ก.พ. หรือ ก.ค. แล้ว ให้กระทรวง ทบวง กรม ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีโดยเร็ว จะอุทธรณ์ต่อไปไม่ได้ ซึ่งหากพิจารณาตามเจตนารมณ์ของกฎหมายแล้ว น่าจะฟังเป็นที่ยุติได้ว่า เมื่อนายกรัฐมนตรีสั่งการตามมาตรา ก.พ. หรือ ก.ค. แล้วถือเป็นที่สุด ไม่สามารถทบทวนอีกได้ กระทรวง ทบวง กรม จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีเพียงประการเดียว การที่จะเสนอเรื่องให้คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดซึ่งเป็นองค์กรในฝ่ายบริหารให้ความเห็นชอบคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่สั่งให้นายชลอฯ กลับเข้ารับราชการอีกครั้งน่าจะไม่ใช่ข้อขัดแย้งเหตุผล นอกจากนี้ การที่จะต้องเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดเพื่อให้ความเห็นชอบนั้น หากคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยกับการแต่งตั้งนายชลอฯ ตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีก็จะไม่มีผลในทางปฏิบัติและนายชลอฯ ก็จะไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกระบวนการทางกฎหมาย จากเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นว่า อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษาฯ น่าจะไม่ครอบคลุมถึงการสั่งให้กลับเข้ารับราชการของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ที่ไม่จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด

อย่างไรก็ดี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้หารือเรื่องดังกล่าวไปยัง ก.ค. ซึ่ง ก.ค. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีดังกล่าวจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษาฯ หรือไม่ อย่างไรก็ตามเป็นการวินิจฉัยตามกฎหมายอื่นอันมิใช่เป็นการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ สำนักงาน ก.ค. จึงไม่อาจให้ความเห็นได้ (หนังสือสำนักงาน ก.ค.ที่ ศธ ๑๓๐๖/๖๒๑๔ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงได้มีหนังสือหารือไปยังกระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการประถมศึกษา เพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว

กระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ได้บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งการให้นายชลอฯ ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการได้แล้ว กรมเจ้าสังกัดก็ต้องดำเนินการตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการโดยนำมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันมาใช้บังคับ กล่าวคือ กรมเจ้าสังกัดจะต้องมีคำสั่งให้นายชลอฯ กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันกับที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ดังนั้น กรณีที่นายกรัฐมนตรีให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติสั่งให้นายชลอฯ กลับเข้ารับราชการ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติประสงค์จะสั่งให้นายชลอฯ กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ซึ่งเป็นตำแหน่งเดิมก่อนถูกปลดออกจากราชการ ก็ถือได้ว่าเป็นการสั่งการตามกฎหมาย แม้ว่ามาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษาฯ จะบัญญัติให้การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดก่อน เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องนำเสนอเพื่อขอความเห็นชอบก่อน เพราะกรณีที่

นายกรัฐมนตรีสั่งการเป็นการสั่งการให้นายชลอฯ ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการอันเนื่องมาจากนายชลอฯ ได้อุทธรณ์คำสั่งปลดออกจากราชการมิใช่เป็นกรณีการดำเนินการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ตามปกติ ซึ่งจะต้องนำเสนอขอความเห็นชอบในการแต่งตั้งต่อคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดตามมาตรา ๑๗ (๔) ก่อน ดังนั้น จึงมีความเห็นพ้องด้วยกับการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีความเห็นว่า อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษาฯ น่าจะไม่ครอบคลุมถึงกรณีสั่งให้นายชลอฯ กลับเข้ารับราชการตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดก่อน อย่างไรก็ตาม เพื่อความถูกต้องและเพื่อจะได้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล) เห็นควรส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นปัญหาว่า การที่นายกรัฐมนตรีสั่งการให้นายชลอฯ กลับเข้ารับราชการตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการการประถมศึกษา พ.ศ.๒๕๒๓ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงาน ก.ค. และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ) แล้ว เห็นว่า การให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดตามมาตรา ๑๗ (๔)^๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ.๒๕๒๓ เป็นหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่ใช้กับกรณีการบรรจุและแต่งตั้งหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ หัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่และครูใหญ่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในกรณีปกติ ทั้งนี้ เพื่อพิจารณาว่าข้าราชการครูผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีความรู้ความสามารถและคุณสมบัติต่าง ๆ เหมาะสมหรือไม่ แต่สำหรับหลักเกณฑ์และขั้นตอนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งนำมาใช้บังคับกับ

^๑ มาตรา ๑๗ คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัดดังต่อไปนี้

๑ล๑

๑ล๑

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ หัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่และครูใหญ่โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

๑ล๑

๑ล๑

^๒ มาตรา ๑๒๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว ให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้าราชการครู โดยผลของมาตรา ๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ.๒๕๒๓ นั้น เป็นหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่บัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์และผลการอุทธรณ์ กรณีที่ข้าราชการครู ซึ่งถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการโดยให้ผู้ได้รับคำสั่งลงโทษนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.ค. และเมื่อ ก.ค. ได้พิจารณาวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ก็จะรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป และนอกจากนั้นวรรคสามของมาตรา ๑๖๖ นี้ ยังได้กำหนดไว้ด้วยว่า กรณีที่นายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือดำเนินการใด ๆ แล้ว ให้กระทรวง ทบวง กรม ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรีนั้น และจะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ รวมทั้ง ได้กำหนดไว้ด้วยว่าในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการให้นำมาตรา ๑๐๗^๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันมาใช้บังคับโดยอนุโลมกล่าวคือ ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้า

ต่อไป ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. และ ก.พ. พิจารณาความเห็นของนายกรัฐมนตรีแล้วยืนยันตามมติเดิม ให้ ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติตามวรรคหนึ่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ หรือให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือให้ดำเนินการประการใด ให้กระทรวง ทบวง กรม ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี และเมื่อนายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติตามวรรคหนึ่งเป็นประการใดแล้วจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการให้นำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๓ มาตรา ๔ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการครูโดยอนุโลม เว้นแต่ในพระราชบัญญัตินี้จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับตามวรรคหนึ่ง ให้บรรดาอำนาจและหน้าที่ของ ก.พ. เป็นอำนาจและหน้าที่ของ ก.ค.และในกรณีใดที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดให้ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. หรือระเบียบ ในกรณีนั้น ให้ ก.ค. ออกกฎ ก.ค. หรือระเบียบแทน

บรรดาคำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ที่มีอยู่ในกฎหมาย ประกาศ ระเบียบและข้อบังคับอื่นใด ให้หมายความรวมถึงข้าราชการครูด้วย เว้นแต่จะได้มีกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับ อื่นใดบัญญัติไว้สำหรับข้าราชการครูโดยเฉพาะ

^๔ มาตรา ๑๐๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่นก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๑๒๓

๑๒๓

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการหรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เป็นการลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้น

รับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งการที่กฎหมายกำหนดไว้ดังกล่าวก็ด้วยประสงค์ที่จะให้ผู้อุทธรณ์มีทางกลับสู่สถานะเดิมก่อนที่จะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ และตามวรรคสามของมาตรา ๑๐๗ นี้ยังได้กำหนดไว้ด้วยว่า ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์มีสถานภาพเป็นข้าราชการตลอดระยะเวลาที่ถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ดังนั้นเมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวแล้ว จึงเห็นว่าบทบัญญัติตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ นี้เป็นหลักเกณฑ์และขั้นตอนในกรณีการให้ผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกกลับเข้ารับราชการไว้เป็นการเฉพาะและไม่จำเป็นต้องกลับไปดำเนินการตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูในกรณีปกติอีก ฉะนั้นกรณีตามประเด็นปัญหานี้ เมื่อนายชลอฯ ได้ดำเนินการอุทธรณ์และนายกรัฐมนตรียกคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการตามมาตรา ๑๒๖^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ แล้วสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงสามารถมีคำสั่งให้นายชลอฯ กลับเข้ารับราชการ โดยไม่ต้องเสนอให้คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๗ (๔)^๖ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษาฯ แต่อย่างใด

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

รองเลขาธิการ ฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๔๓

มีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้
นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น